

Kost u grlu

I Z N A R O D N E R I Z N I C E   N A P O S L U G U

JUNAČKE PJESME

D ržeći se poslovice »Ruka ru-ku mije« atlantska braća su, na posljednjem zasjedanju Organizacije Ujedinjenih nacija, preduzela ozbiljne korake da kompletiraju svoju glasačku mašinu. Doduše, nedostaju samo sitniji štrafčići, federčići i točkici.

Tako je, na primjer, nekoliko puta pokušavano da se general Franko progura u OUN. Probali su i s nogu i naglavce i porebarke, pa nije pomoglo. Ispočetka su mu otvarali glavna vrata, a poslije su probali da ga prošvercuju okolo — na ar-kapidžik. Ali, kaudiljo je zametnuo toliko breme zločina da nikako nije mogao da se provuče.

Da bi donekle nadoknadili nedostatak ovog šrafa, mašinisti su pokušali sa šrafčićima — svesrdno su se zauzeli za Italiju i Austriju. Zauzeli su se isto onako svesrdno kako su se zauzeli da zemlje narodne demokratije ne uđu u OUN. Njima se, uopšte, naježi koža kad čuju riječ »narod« i »narodnik«, pa smatraju da su Italija i Austrija dale vidnog dokaza svojim nenarodnim režimima, te zaslužuju preporuku.

Jedino što su se u tom svom nastojanju sapleli o princip jednoglasnosti pet velikih sila. Zbog toga je na licu mjesta pala komanda: »Juriš na princip jednoglasnosti!« I mašina se zahuktala. Jer, treba imati na umu da joj taj princip strahovito smeta. Zamislite samo da on ne postoji! Što bi Amerikanci uživali diktirajući sve ono što im duša zaželi! Poslušna »većina« bi samo odgovarala na jektenije, a OUN bi se sasvim pretvorila u filijalnu prodavnicu volje i čudi glavne njujorške ulice.

Ali, eto, taj princip jednoglasnosti ispriječio se pred glasačku mašinu kao neki zid. Reformatorima nije ostalo ništa drugo do da lupnu glavom o njega.

Pošto je taj princip zapisan prilično krupnim slovima u Povelji Ujedinjenih nacija, mašina i mašinisti su se okomili i na samu povelju. Pa kažu: »Povelja nije više savremenak jer su od trojice tvorca Povelje dvojica mrtvi: Ruzvelt i Čerčil. Doduše, Čerčil nije sasvim mrtav, pošto se pojavio u Fultonu, Zapadnoj Evropi i na banketima, istina više u vidu aveti...«

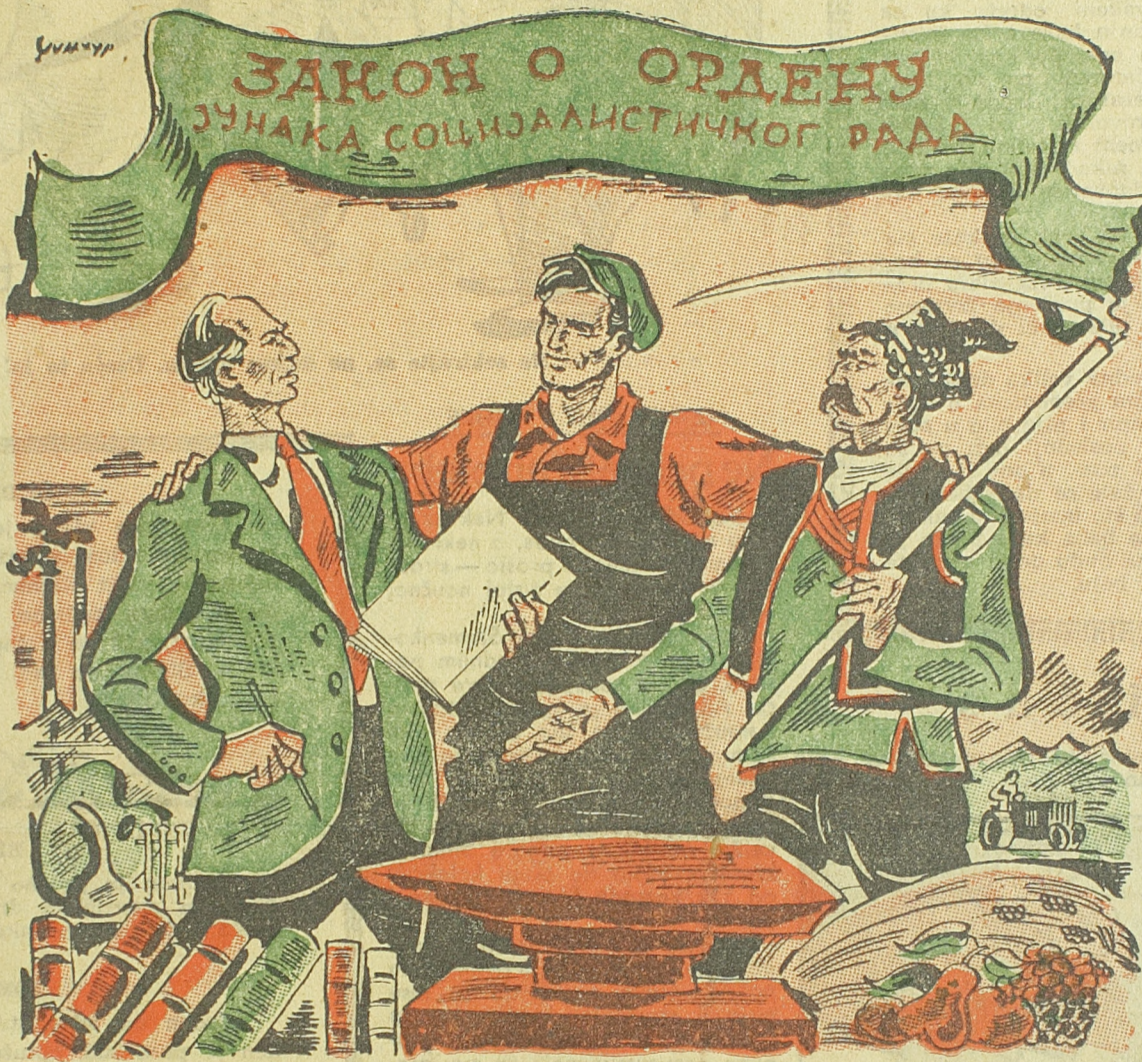
I tako su ovi »konstruktivni« ljudi legli na posao na ruše Povelju, ili, kako oni kažu, da je prave savremenom. Jedna od njihovih diskusija mogla bi, otprilike, da izgleda i ovako:

— Princip jednoglasnosti nas ograničava u sprovođenju naše volje.

- Ukinuti ga!
- Ali, to potkopava Povelju.
- Ukinuti i Povelju!
- Za to treba jednoglasnost u Savjetu bezbjednosti.
- Onda, da se ukine jednoglasnost!
- Ali, to potkopava Povelju... itd... itd...

Tako se šrafovi, šrafčići i točkici okreću sve u krug. Zalijeću se glavom o zid, a on nikako da popusti.

A. P.

Ruke šire, u lica se ljube,
Za junačko pitaju se zdravlje.

Uvrijeđenost barona Minhauzena

— O, baron Minhauzen! Kuda ćete, slavni lažljivče?
— Idem da protestujem. Tu je nekakva Specijalna komisija za Balkan potamnili moju slavu!

Angloamerički vojni sud u Trstu poslužio se Musolinijevim zakonom da bi osudio rukovodilce generalnog štrajka tršćanskih radnika. Opšte je mišljenje, međutim, da se Musolini, odnosno njegov duh, poslužio angloameričkim vojnim sudom.

RIJETKO TAKMIČENJE

U Italiji je u toku sve upoznije takmičenje između nezaposlenih i nepismenih. Zapaža se tendencija da uskoro broj nezaposlenih dostigne 7 i po miliona, koliko ima i nepismenih.

SINOVI NEBA I SINOVI ZEMLJE

Tokio javlja: Iz okoline Mak Arturovog štaba saznaje se novost od izuzetno velikog značaja: nebo je konačno odbacilo cara Hirohita i prihvatilo pomenutog prekokeanskog generala kao svoga sina. Oba sina neba — prijašnji i sadašnji — žive ne može biti bolje, ali — zahvaljujući njihovom zajedničkom staranju — potpuno je obrnuto stanje kod sinova japanske zemlje.

BAJKE — USPAVANKE

Mister Paul Hofman, koji se stara o izvršenju Maršalovog plana, izjavio je da je ovom planu glavni zadatak „očuvanje života i zdravlja evropskog stanovništva“. Na žalost, Hofman nije stigao da razvije ovu duboku i tačnu misao, pošto je morao da se hitno posveti rješavanju važnog pitanja u duhu svoje izjave — pitanja otpuštanja još jednog miliona radnika u Italiji.

POSAO SE NASTAVLJA

Bivši gaulajter Salzburga Vinterštajn postao je nedavno vođa Katoličke omladine u istom gradu. Oni, koji su ga izabrali na taj položaj, izvini su mu se što je naziv gaulajtera ukinut. Vinterštajn se utješio kada je saznao da je jedina promjena u titulu.

UMIJEŠENO PA OBJEŠENO

Poslije povratka iz Brisela i Pariza de Gasperi je najavio rekonstrukciju svoje vlade. Međutim, o pretstojećim promjenama de Gasperi nije mogao da da nikakvo obavještenje, pošto još nije raspakovao kofer u kome se nalazi spisak nove vlade.

„Jež“ čita stare knjige i listove

Frankove preteče

Španska vlada ozbiljno čuva svoje građane. Najprije im zatvara kredit, onda granicu, zatim dućane, a najposlije će valjda i njih — zatvoriti.

(„Vrač Pogodač“, N. Sad, 14. VII. 1900)

SUVIŠNA BRIGA

U Vatikanu su vrlo zabrinuti za budućnost katoličkih misionara u Kini. To je suvišna briga, jer Kinezi čine sve moguće da se rimski „apostoli“ što prije — prosvete.

(„Vrač Pogodač“, N. Sad, 29. VII. 1900)

MNOGI SVATI A JEDNA DJEVOJKJA

Amerika je predložila da se rurska industrija vrati nje-mačkim vlasnicima.

— Ne sekirajte se, ne dajem njemu. Uzeću to ja!

Mali Đokica piše „Ježu”

U JAJETU DLAKU TRAZE

Često se baba vrati s pijace pa kaže uh baš je proklet ovaj svet a zna se na koji svet misli a mama, dana i ja dužni smo da je pitamo šta kažu a ona priča eto ona gašina žena bivša načelnikovića što pre rata vako digne nos stane u red pa samo reži te ovo joj ne valja te ono joj ne valja i došla sad pa se buni što kobajagi dele jagnjeće meso a prodaju ovčetinu a jedna joj žena kaže šta ćete gospodo ni vi ne možete u tim godinama d izigravate šiparicu pa tako i jagnje u novembru mesecu bez svoje volje ispadne ovca. A sad kad se delila piletina i čuretina opet su neke gospe bile nezadovoljne a jedna u bivšoj astraganskoj bundi javno se narogušila što su čurke tako ukočene a sotir kasapin što svakom odreže ko na panju kaže a šta mislite gospodo kad bi vas očerupali pa na temperaturu ispod nule provozali od bačke

do beograda da li bi ostali rumeni i mahali krilima a ona se naljuti ju al ste drski, nikad vam više prag neću preći a sve mušterije odgovoriše u horu daj bože neka tako bude.

Bilo bi dosadno u redovima da svak ne kaže šta mu je na jeziku a jednoj ženi bilo na jeziku pa kazala kako su pilici napunjeni artijom d izgledaju uranjeni a jedan joj odgovori da je punjenje izvršeno u lovačkom muzeju i da će pile moći da drži u vitrini.

Mogla bi još da se navede jedna velika društvena nepravda što je učinjena mnogim gospođama u beogradu a to je kad se delio krompir i nije bilo u svakoj radnji na biranje naročito poslednji dan pa su one što vole beli krompir dobile roze, a one što vole roze beli i sad te što imaju roze žale se da je beli ranjiviji i ima više vitamina a one što imaju beli kukaju da je roze ukusniji i otmeniji a baba kaže pa to je bar prosta stvar idući put kad ga budu delili nemojte da primite ako vam ne potrefe boju.

IZ MEDICINE I NAUKE

Ne pomaže apoteka

Ima ljudi raznih čudi. Neki skupljaju marke, neki bube, a neki stare pare. Nekima je prosto — strast, a neki to rade na čistoj naučnoj osnovi.

Niški apotekar Dušan Stamenković bavio se ovim poslednjim poslom, to jest sakupljao stare parice. Ali, koliko je njegovo stručno i naučno znanje išlo daleko, vidi se najbolje po tome što njega nisu interesovale proste bakarne, mesingane ili srebrne pare. On je bio specijalista samo za zlato. Uz velike naučničke napore Stamenković je uspio da skupi kolekciju od 122 komada lira, napoleona i dukata.

Ko zna dokle bi jednog dana dogurao Stamenković u ovom svom požrtvovanom poslu, da se nisu pojavili stručnjaci iz Otsjeka za špekulaciju, koji su pokazali potpuno nerazumijevanje za ovu granu nauke i sve Stamenkovićeve napore proglasili za najobičniju špekulaciju.

PENICILINSKA BOLEST

Penicilin je napravio čitavo čudo u medicini. O tome se toliko pričalo, da je stiglo i do ušiju Živote Ilića iz sela Lukovice. On je lako došao do penicilina. Na ulici mu je prodao Lav Kovalevski, službenik Državnog zavoda za socijalno osiguranje, jevtino: 1.000 dinara bočicu. On je to prodavao i drugima.

Sad se taj penicilinom liječi od posljedica koje prouzrokuje ova kva upotreba penicilina.

ČUDOTVORNO VRELO

Ovo što se desilo u Gornjoj Vranjskoj nije poznato još ni jednoj nauci o bolestima. Imućnom seljaku Stevanu Trifkoviću razbolio se — bunar. Lijepo je točio čistu, svježu pijaću vodu i najednom — počeo da daje neku čudnu bjeličastu mješavinu. Stevan, inače, ima i krave, pa mu se dešavalo da se one razbole i daju »malo rijetku« sirovinu — mlijeko, ali bunar mu je prvi put obolio.

Zbunio se čovjek, ne zna šta je — da li je za vajdu ili za štetu. Kao računa: možda je neka lijekovita vodica, pa natočio kante i ponio u Šabac da proda Gradskom mljekarstvu »Podrinje«.

A tamo utvrdili da u toj čudnoj bunarskoj vodi ima i 40% mlijeka. Pošto je na taj način voda pokvarena, odbili su da mu je kupe. I tako su jadnom Trifkoviću propale nade da je u njegovom bunaru izbio čudotvorno vrelo.

ČUDNO ČUDO

Francuska vlada je poslala Vašingtonu memorandum povodom američkog prijedloga da se rurska industrija vrati Nijemcima. Mora se priznati da je memorandum prilično iznenadio nadležne američke političare, koji se u čudu pitaju:

— Šta im je sad: bune se za Rur, a za samu Francusku čute?!

BRATSKI

Vatikan je prodao akcije Sueckog Kanala Sjedinjenim američkim državama. Za uzvrat SAD su obećale da pomažu akcije svih vatikanskih kanala.

IDE KOLO...

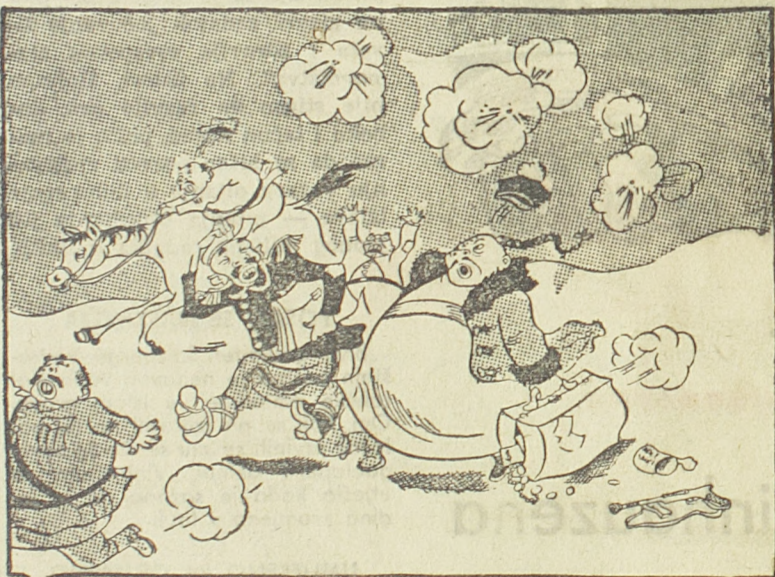
Jedan od advokata nacističkih zločinaca, izveden je pred sud, optužen da je i sam nacista. Što se tiče sudija, očekuje se da će i oni doći na red; tek u trećoj rundi.

NETAČNO OBAVJESTENJE

Neki listovi su donijeli vijest da je pokojni grof Bernadot radio svoj plan za Palestinu u britanskom ministarstvu spoljnih poslova. Ova vijest je strašno uvrijedila Bevinove činovnike, da su bili primorani, radi ugleda svoje ustanove, da izjave kako Bernadot uopšte nije učestvovao u izradi plana, već mu je on poslat gotov.

U pravi čas

Za novog pretsjednika Kuomintangove Kine naimenovan je Van Sui Fo.

— Jeste li vi Van Sui Fo?
— Jesam!
— Pa stanite, čovječe. Treba da vam predam dekret. Postavljeni ste za pretsjednika vlade!

Dvije Francuske

— Mi se u ratu nijesmo borili za takvu Francusku.
— Otkud ja znam zašta ste se vi borili. Bio sam onda na Istočnom frontu.

I zaplaka se gospođa kraljica

Vatikan je prodao Americi akcije Sueckog Kanala koje je 1869 godine poklonila papi žena Napoleona III.

— Kraljice, dosta sa suzama. Ja sam vam lijepo govorio da akcije ne dajete kojekomel!

Carstvo za rode

DA JE JUČE UMRO...

DOSADILO djeci radnica fabrike »Proleter« u Žarkovu da, i pored odluke o osnivanju jasala po svim većim preduzećima i fabrikama, sjede skoro cio dan sama. Dosadilo im da padaju s kreveta, sapliću o stolice.

I jednog jutra riješe se da tajno odrede delegaciju koja će otići do sekretara podružnice u fabriku.

Nekako se riješilo i pitanje delegacije i ona krene put fabrike. Bilo je tu, naravno, lijevih cipela na desnoj nozi, izvnutih čarapa i na leđima zakopčanih kaputa, ali je delegacija i uprkos svih tehničkih teškoća stigla na mjesto opredjeljenja. Prvo razočarenje. Nema predsjednika. Delegacija, čvrsta u svojoj odluci, krene pravo sekretaru i zatekne ga zamišljenog nad nekim aktom. Sekretar se trgne:

— Šta je to, djeco? Da se niste izgubili?

— Ne, družo sekretaru. Baš tebe tražimo. Znaš, htjeli bismo da te pitamo kad ćemo dobiti jasle kao i druga djeca. Naše mame rade u ovoj fabrici, a nas nema ko da čuva.

— Jasle u našoj fabrici?! — zgrane se sekretar. — Ja o tome ništa ne znam.

Sada se delegacija zgranula. Najpribraniji mališan izvadi ispod kaputića isječke iz novina i tutnu ih pod nos sekretaru. Na njima naslovi: »Uredba o osnivanju dječjih jasala«, »Veliki broj fabrika i preduzeća u zemlji osnovao je dječje jasle«, itd.

Čita zaprepašćeni sekretar članke i uredbe, gleda čas u djecu čas u novine i najzad izusti:

— Baš vam hvala, djeco. Ja do sada nisam znao za tu uredbu. Da sam nešto juče umro...

Delegacija je napustila sekretara da bi mu dala vremena da se pribere. Sad vjerovatno obilazi i ostale fabrike i preduzeća gdje još nije umro sekretar — ne saznajući za uredbu.

C. K.

Pozorišni bioskop

Kinematograf na Senjaku dobija sada filmove koji se često kidaju.

— Šta vam se ovo svaki čas kidaju?

— Nemojte da se bunite. Tako je i u pozorištu.

ŠOFERSKI SAVJETI LJUBITELJIMA PRINUDNOG RADA

KAKO DA SE ČOVJEK OSLOBODI ROBOVANJA MAŠINI

Vozila ostavljati napolju na kiši i nevremenu, a u garaži čuvati so i druge artikle. Kad na kolima istruli drvenarija i zarđaju gvozdeni dijelovi, napraviti dobar pazar prodajom za staro gvožđe. — Trgovačko preduzeće »Pocerina«, Šabac.

U toku osam mjeseci podmazivati i prati kola svega četiri do pet puta, po mogućstvu još i manje. Kad se lageri zaribaju, postaviti volovsku zapregu i zapjevati: »Hajd Lano, hajd laganole — Krznarska industrija, Indija.

OBAVJESTENJE TURISTIMA I NAMJERNICIMA

Skreće se pažnja naprednim drugovima da se pri putovanju u Svrlijig, ako otsjednu u tamošnjem restoranu koji izdaje jednu sobu za prenoćište, pridržavaju sljedećeg:

Ujutru radi umivanja preporučljivo je trknuti u dvorište na pumpu i obaviti ovu higijensku mjeru. U sobi postoji umivaonik, ali on služi za dekoraciju. Ni u kom slučaju ne zahtijevati od poslovođe da vam se donese voda u sobu. Ko se pak ne pridržava ovog savjeta, poslovođa će biti primoran da mu na ovaj »eksploatatorski« gest odgovori:

— Dokle ta gospoštinal

ZAPOVIJESTI OVOZEMALJSKE

„Ljubi bližnjega svoga...“ božja je zapovijest za koju znaju i u franjevačkom manastiru u Vараždinu. Međutim, riječi ovog zakona su ostale potpuno nerazumljive gvardijanu Fakundu Fridrihu, koji je držao kao čistaciću Mariju Kapitarić sa platom od 300 dinara mjesečno i uz to socijalno neosigurano.

Pošto je naknadno morao da bude veoma darežljiv gvardijan je izvjavio da će ubuduće poštovati i ovozemaljske i onozemaljske zapovijesti.

RESETANJE

Ahmet Demirović, iz Presla, — srez štavnički, primio je izvjesnu količinu lima za potrebe Zemljoradničke zadruge. Da lim ne bi zarđao Demirović je, ne obavještavajući zadrugu, pravio rešeta za čišćenje ječma i prodavao ih po 300 dinara, iako je njihova stvarna vrijednost 50—60 dinara. Rešeta su čistila ječam, ali ovu špekulaciju nikako nisu mogla da prosiju, pa je tako neprosijana došla u ruke narodne vlasti.

PRVENSTVO

„Berberi su prvi ljudi, to je stara stvar...“ pjeva se sada u selu Jovcu, zato što je seoska ambulanta izdata jednom berberinu. Ko te pita za liječenje! Glavno je da čovjek ima gdje da se ošiša i obrije.

— Da nije zime, nikad ne bih ostavila Svetozarevo. Divno je tu za život, čak ti ni dimničar ne smeta.

I Z A B O Ź J I H L E Ć A

Na hiruškom odjeljenju jedne beogradske bolnice leže u bolesničkoj sobi njih trojica. U jednom uglu je postariji knjigovođa. Gnjava ga jedan bubreg godinama, a i u kancelariji pritisli sve s nekim završnim računima. Sada se jednostavno oslobodio bubrega, a privremeno i računa. On leži na leđima i bulji u tavanicu.

S druge strane leži mlad ljekar, počesto stenje i huča, a u krevetu do njegovog neki delija, koji pokašto sažaljivo pogleda na doktora. Obojica su juče operisani od slijepog crijeva.

U sobu uđe dežurni ljekar.

— Kako je, drugovi? — pita srdačno.

— Jao! — orostenja ljekar-bolesnik.

— Vaš slučaj je vrlo čudan, kolega — obrati mu se dežurni. — Operisali smo vas potpuno zdravog. Prosto je nevjerojatno da ste se žalili na bolove. Za vaš slučaj se zainteresovao čak i profesor. A kako vi? — okrete se deliji.

— Dobro, doktore.

— Vi ste junak! Sila ste! A stigli ste iz tog vašeg Zaleđina u posljednji čas.

— Nama je dodijeljen jedan ljekar i čekamo ga već dva mjeseca. Sve smo mislili: sad će, sad će, ali njega — nema.

Dežurni se nasmiješi i iziđe. Ali delija kao da je našao zgodnu temu, pa razveze:

— Nikako ne mogu da se načudim zašto taj doktor neće da nam dođe. Kažu da je rekao kako neće u palanku. »Pustinja« — kaže — »van pruge... iza božjih leđa«. Ono jest da se zove Zaleđin, ali nije ni tako daleko.

Knjigovođa se javi iz svog kreveta:

— Znam, ja sam bio jedanput u tom vašem Zaleđinu. Malo mjestance, to je tačno, ali vaša zadruga ima dobro uređeno knjigovodstvo. Meni se uopšte sviđa, ali šta ćete kad ja nisam doktor!

— Ali, tek sada da vidite! Podigli smo novu školu, pa novu bolnicu, pa ta zadruga... Pa one prirodne ljepote i čist vazduh. A, eto, nisam znao da smo i to knjigovodstvo lijepo uredili!

— Pa i da nije sve to tako — mirno konstatuje knjigovođa — opet treba bolnici i narodu ljekara. Naš je to narod!

— Tako je! — veselo prihvata delija. — Čim iziđem iz bolnice,

odmah ću da idem da potražim tog našeg doktora. Kazaću mu: »E, moj doktore, kakav si ti čovjek?.. Ti se tu premišljaš sto godina, a narod te dolje čeka.«

Bolesnici se učutaše. Mladi ljekar leži mirno u svom krevetu i

više ne stenje. Zažmirio je i sluša šta ova dvojica govore. Tako ostadoše dok ne naiđe ljekarska posjeta. Šef ljekara opipa puls deliji.

— Dobro je! — kaže šef.

— Mora da bude dobro, — osmiješi se delija.

— I ja se dobro osjećam, — obrati se mladi bolesni ljekar šefu.

— Pretpostavljam, — veli šef šapatom. — Operisali ste zdravo slijepo crijevo samo da ne biste išli u Zaleđin... Poslije ćete, možda, i krajnikel!

Mladi ljekar pocrveni do ušiju. I nehotice baci pogled na deliju, bojeći se da nije čuo ovu primjebdu.

Kad je posjeta prošla delija opet uze riječ:

— Mogao bih da ga propisno izgrdim, ali lijepo ću ja s njim.

ČIST POSAO

Poznati italijanski publicista Skatolini, sprema se da izda knjigu o prljavim, špekulantskim poslovima Vitakana.

— Kakav prljav posao kad je ovo čisto zlato! Gledaj kako se sija!

Pitaću ga: »Zašto ti, bratac, nečeš u Zaleđin?«

— Znaš šta, — javi se i doktor iz svog kreveta — nemoj da

GREŠKA

Skupili se učenici pred čas geografije, pa gledaju u kartu i diskutuju. Najednom upade Jovica.

— Drugovi, — veli on — ovo mora da je neka greškal!

— Kakva greška — pitaju pioniri.

— Pa, pazite samo kako su zalijepili Pančevo uz sam Beograd — nastavi Jovica. — A vidite, molim vas lijepo, gdje su čak gurnuli Novi Sad! Eto, na primjer, ja se svaki dan vozim željeznicom, i do Novog Sada putujem dva i po sata. Do Pančeva isto toliko.

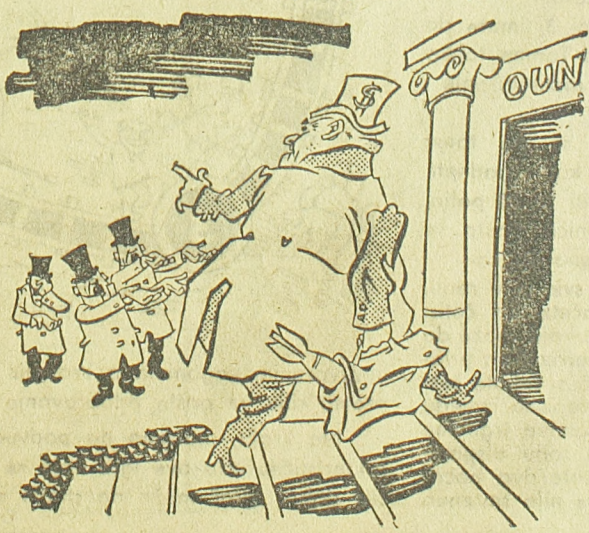

— Što ne bacite ovo dubre?

— Pa šta bi smo onda izvezli kao »pomoć za obnovu Evrope«.

ZALOGA PRIJATELJSTVA

Američki bankari pregovaraju sa predstavnicima zemalja koje pretenduju da uđu u Organizaciju ujedinjenih nacija.

— Vi nama ulaznicu za vašu zemlju rudnike, a mi vama ulaznicu za OUN, pa smo kvit!

